

27/01/2015

מנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' ארנון אפק

מנכ"לית משרד האוצר, יעל אנדורן

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של רינה מינואר 2015, על המתנה של שעות על גבי שעות במיון בכאבים ובמצוקה, עד שבסופו של דבר בחרה לעזוב את חדר המיון מבלי שהתקבלה החלטה לגבי אשפוז:

"אני אסטמטית קשה, יש לי בצקת במיתרי הקול וסוכרת - בקיצור, אני לא בריאה. הגעתי למיון לפני שבועיים בגלל קוצר נשימה וכאבים קשים בכתף.

הייתי שם ביום חמישי בלילה, לא היה עמוס במיוחד. הרופאה במיון הראשוני לא בדקה אותי, אלא שלחה אותי למיון אורתופדי. חיקיתי שם שעות על גבי שעות. הסיבה להמתנה הארוכה היתה בסך הכל בדיקת דם פשוטה, אבל זה לקח שעות. אחר כך הביאו לי רופא, שבילה לידי רק דקה - לא הספקתי כמעט בכלל לדבר איתו ופתאום הגיע מקרה דחוף לחדר, כך שהרופא נאלץ לעזוב. כך שאחר כך הייתי צריכה להתחיל שוב את כל ההסבר עם רופא אחר, ושתבין, יש לי בצקת במיתרי הקול וקשה לי לדבר. כל פעם להתחיל מחדש את ההסבר, זה מאמץ אדיר.

בסופו של דבר, האחראי במיון האורתופדי רצה להעביר אותי בחזרה למיון הראשוני. כשחזרתי לשם, הרופאה הראשונה שראתה אותי שאלה 'בשביל מה חזרתם לפה?' - עניתי לה, 'הרופא שלכם שלח אותי, חשבת שאני באה לצורך שעשוע?' אחר כך היא ראתה מה שהרופא ההוא כתב, ואז פתאום שלחה אותי לאינהלציות, צילומים, סטראידים בעירוי. אבל התשובה הראשונה הזו, הזלזול - למה אי אפשר לתת יחס אנושי? אנחנו לא בני אדם?

אחרי זה העבירו אותי לאגף אחר של המיון כדי לחכות עד הבוקר. במשך שעות לא ניגשו אלינו, עד חמש בבוקר, ואז לא יכולתי יותר לסבול וביקשתי שישחררו אותי. ביקשתי מאחראי משמרת, שכבר היה עייף מת, לשחרר אותי. למרות שהרגשתי כל כך רע וידעתי שאולי אני בסכנת חיים, העדפתי כבר למות בבית. על מה אני משלמת כל כך הרבה שנים לקופת חולים? מביאים אותך למצב של תסכול נוראי, תחושה שלאף אחד לא אכפת ועוד כועסים עליך. איזה יחס, איזו השפלה.

ביקשו ממני לחתום שאני עוזבת בניגוד לעצה הרפואית וסירבתי, אז הם לא רצו לתת לי את מכתב השחרור. על מה אני אחתום? איתי הרופאים כמעט ולא דיברו. התקשורת מתנהלת רק בין רופאים לרופאים."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא מומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידית,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת